

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Кж1 116/25
29.5.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судије Маје Илић, председника већа, судија Милимира Лукића и Здравке Ђурђевић, чланова већа, са записничарем Сањом Ђулајевић, у кривичном поступку против **окривљених АА и ББ**, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 у вези са чланом 33 Кривичног законика (КЗ) и др., одлучујући о жалбама јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду (ВЈТ), браниоца окривљеног АА, адвоката Филипа Филиповића, и браниоца окривљеног ББ, адвоката Јованке Зечевић Анђелковић, изјављеним против пресуде Вишег суда у Београду 13К.бр. 310/22 од 02.10.2024. године, након претреса одржаног пред другостепеним судом, у смислу члана 449 Законика о кривичном поступку (ЗКП), дана 26.05.2025. године, у присуству јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду Радмиле Јовановић, окривљеног АА лично, браниоца окривљеног АА, адвоката Филипа Филиповића, браниоца окривљеног ББ, адвоката Јованке Зечевић Анђелковић, за коју је по заменичком пуномоћју приступила адвокат Мина Симовић, а у одсуству уредно обавештених окривљеног ББ и сведока ВВ, након већања и гласања дана 29.5.2025. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈАЈУ СЕ као неосноване жалбе јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду, браниоца окривљеног АА, адвоката Филипа Филиповића, и браниоца окривљеног ББ, адвоката Јованке Зечевић Анђелковић, и пресуда Вишег суда у Београду 13К.бр. 310/22 од 02.10.2024. године се **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду 13К.бр. 310/22 од 02.10.2024. године окривљени АА и окривљени ББ оглашени су кривима да су извршили кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 у

вези са чланом 33 КЗ, па је суд окривљене, применом наведених законских прописа и чланова 1, 2, 4, 42, 45 и 54 КЗ, осудио на казне затвора у трајању од 3 (три) године, у коју казну им се, на основу члана 63 КЗ, урачунава, и то окривљеном АА и окривљеном ББ време проведено у притвору по решењу Вишег суда у Београду Кпп.бр. 226/20 од 22.06.2020. године, који им се рачуна од 20.06.2020. године, када су лишени слободе, па до 07.12.2021. године, када им је притвор укинут. На основу члана 246 став 8 у вези члана 87 КЗ, према потврдама о привремено одузетим предметима УКП, СБПОК Ку.бр. 309/20 од 20.06.2020. године изречене су мере безбедности одузимања предмета, тако што се од окривљеног АА одузима 100 таблета плаве боје МДМА, нето масе 42,79 грама, а од окривљеног ББ 100 таблета плаве боје МДМА, нето масе 42,96 грама. На основу члана 264 у вези са чланом 261 и 262 став 2 ЗКП, окривљени су обавезани да накнаде трошкове кривичног поступка у висини која ће бити одређена посебним решењем, по прибављању података о њиховој висини. Надаље, наведеном пресудом у одељку II, на основу члана 423 тачка 2 ЗКП, окривљени АА и окривљени ББ ослобођени су од оптужбе да су извршили кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 3 у вези са ставом 1 и ставом 2 КЗ у вези са чланом 33 КЗ. На основу члана 535 ЗКП, одлучено је да према потврди о привремено одузетим предметима УКП, СБПОК Ку.бр. 309/20 од 20.06.2020. године одузима се: опојна дрога амфетамин у смеси са скробом и кофеином, укупне нето масе 2846,83 грама, 4764 таблета опојне дроге МДМА, укупне нето масе 1786,02 грама, кофеин, нето масе 14470 грама, вага за прецизно мерење, беле боје, са натписом “Qz-129”, једна машина за вакуумирање ПВЦ кеса марке “Gorenje”, беле боје, серијског броја ..., аутомат са олученом цеви марке “Thompson”, модел “M1 A1”, видљивог фабричког броја ..., калибра 45 АЦП, аутоматски пиштољ са олученом цеви марке “Чешка збројовка”, модел “61”, видљивог фабричког броја ..., калибра 7,65 x 17 мм, са оквиром, полуаутоматски пиштољ са олученом цеви марке “Чешка збројовка”, модел “50”, видљивог фабричког броја ..., калибра 7,65 x 17 мм, са оквиром, преправљени стартно-гасни пиштољ са олученом цеви, видљивог броја ..., калибра 6,35 x 15 мм, са оквиром, револвер марке “SA/DA” са олученом цеви марке “CHARTER ARMS”, модел “UNDERCOVER” видљивог фабричког броја ..., калибра 38 специјал, 65 комада муниције 45 АСР, типа “FMJ”, 5 комада индустријске муниције калибра 9x27 милиметара, 9 комада бојеве муниције калибра 6,35x15 милиметара типа “FMJ”, комад бојеве муниције “38 SPECIJAL” типа “LRN”, комад бојеве муниције калибра “38 SPECIJAL” типа “WC”, 5 комада бојеве муниције калибра “38 SPECIJAL” типа “FMJ”, 9 комада бојеве муниције калибра 7,65x17 милиметара типа “FMJ”, а на основу члана 265 став 1 ЗКП одлучено је да трошкови кривичног поступка у односу на ослобађајући део пресуде падају на терет буџетских средстава суда.

Против наведене пресуде, жалбе су изјавили:

-јавни тужилац Вишег јавног тужилаштва у Београду због погрешно утврђеног чињеничног стања и због неправилне одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да Апелациони суд у Београду усвоји жалбу и укине првостепену пресуду у одељку другом изреке и у том делу предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање или да првостепену пресуду преиначи тако што ће окривљене АА и ББ огласити кривим због извршења кривичног дела неовлашћена производа и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 у вези члана 33 КЗ у стицају са кривичним

делом недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 3 у вези са ставом 1 и ставом 2 КЗ у вези са чланом 33 КЗ или да првостепену пресуду преиначи тако што ће окривљене АА и ББ осудити на казну затвора у дужем трајању,

-бранилац окривљеног ББ, адвокат Јованка Зечевић Анђелковић због битне повреде одредаба кривичног поступка, због повреде Кривичног закона, због погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног стања и због одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да Апелациони суд у Београду усвоји жалбу и у складу са чланом 446 став 2 и чланом 449 у вези члана 455 став 2 ЗКП одржи претрес пред другостепеним судом и на основу чињеничног стања утврђеног на претресу, сходно члану 455 став 1 тачка 3 усвоји жалбу и преиначи првостепену пресуду тако што ће окривљеног ББ ослободити од оптужбе, те му досудити трошкове кривичног поступка, а уколико другостепени суд одлучи да не одржи претрес, да усвоји жалбу и преиначи првостепену пресуду те окривљеног ББ ослободи од оптужбе и досуди трошкове кривичног поступка,

-бранилац окривљеног АА, адвокат Филип Филиповић због неправилне одлуке о кривичној санкцији и о другим одлукама, са предлогом да Апелациони суд у Београду усвоји жалбу и преиначи првостепену пресуду у осуђујућем делу тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе да је извршио кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 КЗ.

Заменик јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду је у свом поднеску Ктж бр.131/25 од 07.02.2025. године предложио да Апелациони суд у Београду усвоји жалбу јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду изјављену против првостепене пресуде тако што ће донети одлуку у окриву основа, дела и правца побијања истакнутих у изјављеној жалби, а да жалбе браниоца окривљеног АА, адвоката Филипа Филиповића и браниоца окривљеног ББ, адвоката Јованке Зечевић Анђелковић, одбије као неосноване.

Апелациони суд у Београду је дана 13.03.2025. године, у смислу одредбе члана 447 став 2 ЗКП, одржао седницу Већа у присуству браниоца окривљеног ББ, адвоката Јованке Зечевић Анђелковић а у одсуству уредно обавештених јавног тужиоца АЈТ у Београду те окривљеног ББ, на којој је размотрио списе предмета, заједно са побијаном пресудом и изјављеним жалбама, те је предлогом јавног тужиоца АЈТ у Београду датог у напред наведеном писаном поднеску, па је у смислу одредбе члана 449 ЗКП, одлучио да отвори претрес пред другостепеним судом.

Имајући у виду да је у овој кривично-правној ствари првостепена пресуда већ једном укидана, Апелациони суд у Београду је на основу члана 449 и члана 450 ЗКП отворио претрес ради правилног и потпуног утврђивања чињеничног стања, правилне примене Кривичног закона, отклањања битних повреда одредаба кривичног поступка, који је дана 08.05.2025. године и одржан у присуству јавног тужиоца АЈТ у Београду Радмиле Јовановић, окривљеног АА лично, браниоца окривљеног АА, адвоката Филипа Филиповића, као и у присуству браниоца окривљеног ББ, адвоката Јованке Зечевић Анђелковић, за коју је по заменичком пуномоћју приступила адвокат Мина Симовић, а у одсуству уредно обавештеног окривљеног ББ те сведока ВВ.

На претресу пред другостепеним судом одржаном дана 26.5.2025. године, Апелациони суд у Београду је у присуству јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду Радмиле Јовановић, окривљеног АА, браниоца окривљеног АА, адвоката Филипа Филиповића, браниоца окривљеног ББ, адвоката Јованке Зечевић Анђелковић, за коју је по заменичком пуномоћју присутпила адвокат Мина Симовић, а у одсуству уредно обавештеног окривљеног ББ те сведока ВВ, саслушао окривљеног АА, прочитао одбрану окривљеног ББ, прочитао исказ сведока ВВ, те прочитао доказе изведене пред првостепеним судом, па је донео одлуку као у изреци ове пресуде.

Разлози за одбијање жалби јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду, браниоца окривљеног АА, адвоката Филипа Филиповића и браниоца окривљеног ББ, адвоката Јованке Зечевић Анђелковић изјављеним против пресуде првостепеног суда у осуђујућем делу, у одељку I изреке

По налажењу Апелационог суда у Београду, а насупрот жалбеним наводима браниоца окривљеног ББ, адвоката Јованке Зечевић Анђелковић, првостепени суд је дао јасне и аргуменоване разлоге о свим одлучним чињеницама у конкретној кривично – правној ствари, при чему је изрека побијане пресуде јасна и разумљива, није противречна сама себи и датим разлозима и садржи све чињенице и околности од којих зависи примена закона, док образложење пресуде садржи разлоге о одлучним чињеницама из којих се поуздано закључује да је окривљени ББ заједно са окривљеним АА извршио кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 у вези са чланом 33 КЗ, за које је оглашен кривим у одељку I изреке првостепене пресуде, као и радње које је предузео приликом извршења истог.

Поред тога, на основу изведених и правилно оцењених доказа, те чињеница које су утврђене њиховим извођењем, по налажењу овог суда, правилно је првостепени суд утврдио све одлучне чињенице, како оне које чине објективна обележја кривичног дела у питању, тако и чињенице и околности које се тичу субјективног односа окривљеног према учињеном кривичном делу, о чему су дати јасни, уверљиви и непротивречни разлози, које у свему као правилне прихвата и овај суд, као другостепени, при чему је супротно жалбеним наводима, побијана пресуда јасна и разумљива, садржи разлоге о одлучним чињеницама из којих се поуздано закључује да је окривљени извршио кривично - правне радње, док се из наведених разлога у образложењу пресуде види који докази потврђују одлучне чињенице и како је првостепени суд ценио изведене доказе и одбрану окривљеног, а што је у складу са садржином доказа на којима се заснива првостепена пресуда.

Надаље, у изјављеној жалби браниоца окривљеног ББ, адвоката Јованке Зечевић Анђелковић првостепена пресуда се побија због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, на начин да се оспорава оцена суда о изведеним доказима, тако што се у жалби износи сопствена анализа изведених доказа, другачија од оне коју је дао првостепени суд у образложењу пресуде, а с тим у вези, оспоравају се чињенични и правни закључци првостепеног суда да је окривљени ББ у саизвршилаштву са окривљеним АА извршио кривично дело неовлашћена производња и стављање у

промет опојних дрога из члана 246 став 1 у вези са чланом 33 КЗ, за које је оглашен кривим.

Међутим, по налажењу Апелационог суда у Београду, жалбени наводи браница окривљеног ББ, којима се оспорава правилност утврђеног чињеничног стања, оцењени су као неосновани, с обзиром да је првостепени суд на основу изведених доказа ближе наведених у образложењу првостепене пресуде, а које је извео и овај суд на претресу, и који су цењени како појединачно, тако и у међусобној повезаности и у склопу са одбранама окривљених за своје чињенично правне закључке дао довољно јасне и аргуменоване разлоге, које је у свему као правилне прихватио и овај суд.

Наиме, по налажењу Апелационог суда у Београду, правилно је првостепени суд из доказа изведених у доказном поступку, као неспорно утврдио да су окривљени АА и окривљени ББ, дана 20.06.2020. године, аутомобилом марке “Audi Q7”, регистарског броја ..., којим је управљао окривљени ББ, док се на месту сувозача налазио окривљени АА, дошли до улице ..., да је окривљени АА ушао у стан који се налази у наведеној улици, кућни број ..., да је код себе имао кључ од стана, те да је из стана узео кесу која се налазила на пулту кухиње, при чему окривљени АА није оспоравао да су претресом предметног стана, којем је присуствовао, пронађени опојна дрога, ватрено оружје и муниција, који су и наведени у потврди о привремено одузетим предметима, коју је својеручно потписао.

Надаље, из исказа сведока – полицијских службеника ГГ, ДД, ЋЋ, утврђено је да су опсервирани кућу у ул. ..., да су уочили аутомобил марке “Audi Q7”, регистарског броја ..., који се зауставио у близини куће и да је једно лице изашло из аутомобила, упутило се ка кући, ушло у стан и убрзо изашло носећи “нешто” у руци, да је аутомобил убрзо након тога заустављен и да је прегледом код окривљених у цепу бермуда, сваког од њих, пронађена по једна ПВЦ кеса у којима су се налазиле таблете плаве боје, као и да је код окривљеног АА пронађен кључ од стана у који је претходно ушао.

На основу обављеног физичко-хемијског вештачења је утврђено да је код окривљеног АА пронађено 100 таблета, плаве боје, укупне нето масе 42,79 грама, у којима је вештачењем утврђено присуство МДМА (3,4-метилендиоксиметанфетемина) и микрокристалне целулозе, док је код окривљеног ББ пронађено 100 таблета, нето масе 42,96 грама, исте боје и хемијског састава.

Из исказа сведока ЕЕ и ЖЖ, суд је утврдио да су власници стана на адреси ..., да се стан налази у приземљу зграде, да је стан дат у закуп у октобру месецу 2019. године, по огласу који су објавили и на који су се јавили младић и девојка, који су закупили стан за износ од 150 евра месечно, да са њима нису закључили уговор о закупу стана и да нису сигурни у погледу њихових имена, да у стан након што су им дали кључ нису улазили, али да младић који је био присутан током претреса стана (окривљени АА), није младић коме су изнајмили стан, нити су га видели да долази у стан.

Након спроведеног доказног поступка, правилно је првостепени суд полазећи од утврђеног чињеничног стања, детаљном и свестраном анализом свих изведених доказа,

утврдио да су окривљени опојну дрогу која је пронађена њиховим прегледом неовлашћено преносили ради продаје, имајући у виду да су се окривљени аутомобилом довели до улице ..., да је окривљени АА ушао у стан, који је откључао кључем који је имао код себе, да је прегледом лица код окривљених пронађена опојна дрога коју је окривљени АА претходно узео и изнео у црној кеси, која се налазила на пулту у стану у ул. ... и која опојна дрога је требало да се однесе, како је навео окривљени АА, на Аду Циганлију, где је требало да је преда младићу који га тамо чека, па по правилном налажењу првостепеног суда, оваквим поступањем окривљени су предузели радњу извршења кривичног дела из члана 246 став 1 КЗ, која се састоји у неовлашћеном преношењу опојне дроге ради даље продаје, с обзиром да су опојну дрогу физички “премештали”, односно транспортовали са једног на друго место, а имајући у виду количину опојне дроге коју су преносили (по 100 таблета МДМА), чињеницу да окривљени по сопственом казивању, нису корисници ове опојне дроге (већ повремено користе марихуану), да пронађена телефонска комуникација не упућује на то да се окривљени баве продајом опојне дроге, да су преносили опојну дрогу која је у облику таблета (дакле у таквом физичком облику да се простим контактом и додиром може препознати), а коју су преносили у џеповима бермуда које су имали на себи (на које место су их морали сами ставити), те посебно чињеницу да је окривљени АА и раније обављао сличне радње, односно задатке (два пута, како сам наводи) и да је сваки пут, иако није знао тачно шта преноси претпостављао да преноси опојну дрогу, као и да је то увек чинио по “налогу” младића које је познавао од раније, јер је од њих најчешће куповао марихуану, што све и по налажењу Апелационог суда у Београду указује на оправданост закључка првостепеног суда да су окривљени опојну дрогу преносили ради даље продаје.

Насупрот жалбеним наводима браниоца окривљеног ББ, адвоката Јованке Зечевић Анђелковић, по налажењу овог суда, правилно је првостепени суд оценио да су одбране окривљених АА и ББ, на основу којих окривљени ББ “није знао шта се дешава” и да није знао разлог због којег је окривљени АА ишао у предметни стан, већ да га је само возио, међусобно сагласне управо у циљу избегавања кривице окривљеног ББ, те су као такве неприхватљиве, будући да је и код окривљеног ББ (у џепу бермуда), пронађена опојна дрога (100 таблета), да је спроведеним ДНК вештачењем утврђено да се у мешаном ДНК профилу добијеном анализом ДНК спорног биолошког трага изузетог са ПВЦ кесе (у којој се налазила опојна дрога одузета од окривљеног ББ), садржи ДНК профил окривљеног ББ и да је потписао, без примедби, потврду о привремено одузетим предметима. Тврдњу окривљеног ББ да му је опојну дрогу ставио у џеп неко од полицијских службеника приликом лишења слободе и да је потврду потписао, јер је био изложен батинама од стране полиције, а на чему се посебно инсистира у жалби браниоца окривљеног ББ, правилно првостепени суд није прихватио, будући да је иста оповргнута спроведеним ДНК вештачењем и исказима испитаних сведока, полицијских службеника који су учествовали у заустављању возила, прегледу лица и лишењу слободе окривљених, а који су децидно и сагласно навели да су све службене радње предузете у свему у складу са законом и да је прегледом лица и код окривљеног ББ пронађена опојна дрога одбацујући могућност “подметања” опојне дроге у џеп његових бермуда.

У погледу жалбених навода браниоца окривљеног ББ, адвоката Јованке Зечевић

Анђелковић, да је овај окривљени спорном приликом “био изложен батинама” од стране полицијских службеника који су интервенисали, обављено је судско-медицинско вештачење повреда овог окривљеног, с тим у вези испитан сведок ЗЗ (бранилац по службеној дужности који је примио решење о задржавању тада осумњиченог ББ, присуствовао његовом саслушању код тужиоца и био његов бранилац у периоду до ангажовања браниоца), те извршио увид у здравствени картон Окружног затвора у Београду за притвореника ББ и фотографије окривљеног сачињене приликом његове форензичке регистрације, из којих је утврђено да је приликом пријема окривљеног ББ у Притворску јединицу Окружног затвора у Београду (након истека 48 часова задржавања од часа хапшења) ординирајући лекар, приликом прегледа констатовао одређене повреде окривљеног, а како је то ближе констатовано у образложењу побијане пресуде.

Међутим, имајући у виду да окривљени приликом саслушања код тужиоца није указао на повреде задобијене приликом хапшења, (што би било логично уколико их је заиста тада задобио), нити је то учинио његов бранилац који је присуствовао саслушању (који је на главном претресу навео да је “мислио” да није потребно да на њих указује тужиоцу, с обзиром да су биле у питању видљиве повреде), већ је касније, када је видео да “нису констатоване на записнику”, како наводи бранилац, отишао у Окружни затвор и “инсистирао” да се окривљени прегледа у њиховој установи, када је информисан да је то већ учињено (иако је то уобичајена пракса приликом пријема притвореника, што би бранилац требао да зна), уз чињеницу да ни након тога бранилац није указао тужиоцу на задобијене повреде, нити је предложио предузимање било које радње, односно спровођења вештачења, у циљу утврђивања старости, тежине и механизма настанка повреда, нити је подношењем одговарајућег акта иницирао испитивање поступања и евентуалне одговорности полицијских службеника, правилан је закључак првостепеног суда да није могуће са несумњивом сигурношћу утврдити да су констатоване повреде код окривљеног ББ, последица поступања приликом хапшења, тим пре што је и спроведеним медицинским вештачењем повреда, утврђено да су могле настати на дан хапшења али и неколико дана раније и да по механизму настанка, нису могле настати на начин како то описује окривљени.

Такође, у образложењу побијане пресуде, првостепени суд указује да навод окривљеног ББ, да је потврду о привремено одузетим предметима потписао без присуства браниоца и да је услед тога, по тези браниоца окривљеног, поступљено супротно закону, правилно је првостепени суд нашао да је иста неоснована, с обзиром да је чланом 150 ЗКП, прописано да се лицу од кога су предмети одузети, издаје потврда у којој се описују одузети предмети, наводи где су пронађени, као и подаци о лицу од кога се предмети одузимају, својство и потпис лица које радњу спроводи и није прописано обавезно присуство адвоката, док је одредбама Законика о кривичном поступку у делу којима се регулише предистражни поступак, чланом 294 став 5 ЗКП, прописано да осумњичени мора имати браниоца чим орган поступка донесе решење о задржавању, што је каснији моменат у односу на сачињавање потврде о привремено одузетим предметима и у том тренутку је тада осумњичени ББ имао постављеног браниоца по службеној дужности, што све спроведене службене радње чине законитим, а жалбене наводе браниоца окривљеног ББ, неоснованим.

Дакле, на правилно и потпуно утврђено чињенично стање, по налажењу Апелационог суда у Београду, правилно је првостепени суд применио кривични закон, када је нашао да се у радњама окривљеног АА и окривљеног ББ, стичу сва битна обележја бића кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 у вези са чланом 33 КЗ, на начин ближе описан у одељку I изреке првостепене пресуде, правилно закључивши да су окривљени предметна кривична дела извршили са директним умишљајем, о чему су у образложењу првостепене пресуде дати детаљнији разлози, па су стога супротни жалбени наводи браниоца окривљеног ББ, којима се у овом делу побија првостепена пресуда, за овај суд неприхватљиви и оцењени неоснованим.

Испитујући првостепену пресуду у делу одлуке о кривичној санкцији, у одељку I изреке првостепене пресуде, а по жалбама јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду, браниоца окривљеног АА, адвоката Филипа Филиповића и браниоца окривљеног ББ, адвоката Јованке Зечевић Анђелковић, Апелациони суд у Београду је нашао да су жалбе неосноване.

Наиме, првостепени суд је одлучујући о врсти и висини кривичне санкције коју ће изрећи окривљенима, правилно ценио све околности из члана 54 КЗ, које су од утицаја на висину казне, па је тако од олакшавајућих околности на страни окривљених АА и ББ утврдио и ценио да су окривљени у време извршења кривичног дела били млађа пунолетна лица и да према извештају из казнене евиденције нису осуђивани, а у односу на окривљеног АА, суд је као олакшавајућу околност ценио и његово искрено држање и изражено кајање, док отежавајућих околности на страни окривљених суд није нашао, те је правилно поступио када је окривљене АА и ББ осудио на казне затвора у трајању од по 3 (три) године, у које ће им се сходно одредби члана 63 КЗ, урачунати време проведено у притвору, ближе наведено у побијаној пресуди.

По оцени Апелационог суда у Београду, казне затвора у наведеном трајању, на које су окривљени осуђени, сразмерне су тежини извршених кривичних дела и степену кривице окривљених и исте су нужне, али и довољне за постизање сврхе кажњавања из члана 42 КЗ, а у оквиру опште сврхе изрицања кривичних санкција из чланан 4 став 2 КЗ.

Имајући у виду да је првостепени суд свим утврђеним околностима, како олакшавајућим, тако и отежавајућим, на страни обојице окривљених дао адекватан значај, то су супротни жалбени наводи јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду, којима се оспорава правилност одлуке о кривичној санкцији, тако што се истиче да је првостепени суд преценио значај олакшавајућих околности на страни окривљених, те да их је било нужно осудити на строже казне, оцењени су као неосновани.

Жалбени наводи браниоца окривљеног АА, адвоката Филипа Филиповића и браниоца окривљеног ББ, адвоката Јованке Зечевић Анђелковић, којима се оспорава правилност одлуке о кривичној санкцији, тако што се предлаже одмеравање блаже казне, оцењени су као неосновани, имајући у виду прописани законски минимум за кривично дело за које су окривљени оглашени кривим, у одељку I изреке првостепене

пресуде, имајући притом у виду све напред наведене околности, које стоје на страни сваког од окривљеног понаособ, те ценећи и околност да нико од браниоца у изјављеним жалбама не указује на постојање олакшавајућих околности које првостепени суд није узео у обзир и ценио приликом избора врсте и одмеравања висине кривичне санкције, односно казне у конкретном случају, а које би евентуално исходувале другачију одлуку суда у овој кривично-правној ствари.

Правилно је првостепени суд поступио и када је на основу члана 246 став 8 у вези члана 87 КЗ, према окривљенима АА и окривљеном ББ изрекао и меру безбедности одузимања предмета и то по 100 таблета плаве боје, МДМА, нето масе 42,79 грама (одузета од окривљеног АА) и нето масе 42,96 грама (одузета од окривљеног ББ), као предмета кривичног дела за које су оглашени кривим, који предмети се по закону морају одузети.

Имајући у виду стварне трошкове настале током овог кривичног поступка, дужину трајања истог, са једне стране, те личне имовинске прилике окривљених, који су млади људи, радно су способни, немају законом прописани обавезу издржавања трећих лица, правилно је првостепени суд обавезао окривљене на плаћање трошкова кривичног поступка, чија висина ће бити одређена накнадно посебним решењем.

Разлози за одбијање жалбе јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду у односу на ослобађајући део првостепене пресуде, ближе описано у одељку II изреке

По налажењу Апелационог суда у Београду, а насупрот жалбеним наводима јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду, правилно је првостепени суд ценећи одбране окривљених АА и ББ, како појединачно, тако и у међусобној повезаности и у вези са другим доказима изведеним током доказног поступка, утврдио да није доказано да су наведени окривљени извршили кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет експлозивних материја из члана 348 став 3 у вези са ставом 1 и ставом 2 КЗ у вези са чланом 33 КЗ.

Наиме, имајући у виду да је током поступка, пре свега из исказа сведока ЕЕ и ЖЖ, власника предметног стана, утврђено да окривљени АА није младић коме су (октобра месеца 2019. године), издали стан и да га никада раније нису видели да долази у стан, уз чињеницу да је увидом у фотодокументацију сачињену приликом претреса стана несумњиво утврђено да у предметном стану нема било каквих личних ствари (већ само предмета извршења кривичног дела), да спроведеним ДНК вештачењем није утврђено присуство биолошког материјала окривљених у спорним ДНК профилима, добијеним из биолошких трагова изузетих са предмета пронађених приликом претреса стана и форензичког прегледа лица места и да је вештачењем трагова папиларних линија пронађених у предметном стану утврђено да не потичу од окривљених АА и ББ, правилан је закључак првостепеног суда да јавни тужилац Вишег јавног тужилаштва у Београду током поступка није доказао своје тврдње да су у предметном стану окривљени непријављено боравили, да су ради продаје држали опојну дрогу амфетамин, у смеси са скробом и кофеином, укупне нето масе 2846,83 грама, 4764 таблета опојне дроге МДМА, укупне нето масе 1786,02 грама, кофеин нето масе 14470 грама, вагу за прецизно мерење и машину за вакумирање ПВЦ кеса марке “Gorenje”,

као ни да су неовлашћено држали ватрено оружје и муницију у већој количини (како је то наведено у потврди о привремено одузетим предметима), због чега је правилно прихваћена одбрана окривљеног АА, коју је поновио и на претресу пред другостепеним судом у делу у коме је навео да је кључ од стана добио од младића по чијем је налогу ишао у стан и који је требало да однесе и преда младићу на Ади Циганлији, заједно са кесом коју је претходно узео са пулта у стану, као и у делу да је потврду о привремено одузетим предметима у погледу предмета пронађених претресом стана, потписао услед чињенице да је претресу стана присуствовао.

С обзиром да основ за осуђујућу пресуду може представљати само такав низ чињеница несумњиво утврђених на основу изведених доказа, које су чврсто и логички повезане, тако да представљају комплетну и коначну слику критичног догађаја и са пуном сигурношћу упућују на једини могући закључак да је окривљени извршио кривично дело које је предмет оптужбе, те да се изведеним доказима искључује свака друга могућност, према оцени Апелационог суда у Београду, у конкретном случају на основу изведених доказа се не може извести закључак о утврђености релевантних чињеница које би указивале на несумњиву доказаност да су окривљени АА и окривљени ББ извршили кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет експлозивних материја из члана 348 став 3 у вези са ставом 1 и ставом 2 КЗ у вези са чланом 33 КЗ, те је правилно првостепени суд поступио када је окривљене на основу члана 423 тачка 2 ЗКП, ослободио од оптужбе, као у одељку II изреке првостепене пресуде.

Правилно је првостепени суд, по налажењу овог суда, на основу члана 535 ЗКП, према потврди о привремено одузетим предметима УКП СБПОК Ку.бр.309/20 од 20.06.2020. године, одузео предмете пронађене претресом стана на адреси ..., чије одузимање је по кривичном закону неопходно ради заштите интереса опште безбедности, а како је то наведено у одељку II изреке првостепене пресуде.

Имајући у виду исход кривичног поступка у овом делу, односно да су окривљени АА и окривљени ББ ослобођени сходно члану 423 тачка 2 ЗКП од оптужбе да су извршили кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет експлозивних материја из члана 348 став 3 у вези са ставом 1 и ставом 2 КЗ у вези са чланом 33 КЗ, правилно је првостепени суд окривљене ослободио од обавезе плаћања трошкова у овом делу, који падају на терет буџетских средстава.

Сходно наведеном, а на основу одредбе члана 457 ЗКП у вези члана 449 ЗКП Апелациони суд у Београду је одлучио као у изреци пресуде.

Записничар
Сања Ћулајевић,с.р.

Председник већа-судија
Маја Илић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић